

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: «Ανάσταση για τον Κύριο της Δόξης, μετάσταση για τη Μητέρα του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, το εσπέρας του Σαββάτου 22 Αυγούστου 2026, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, επί τη αποδόσει της θεομητορικής εορτής της Κοιμήσεως και της εις ουρανούς Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, στο Ιερό Προσκύνημα Παναγίας Δεμερλιωτίσσης Φαρσάλων.

Με επίκεντρο το μυστήριο της Κοιμήσεως και της Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη μοναδική θέση της Παναγίας στο σχέδιο της Θείας Οικονομίας, αλλά και στη διαρκή παρουσία και πρεσβεία της για τη ζωή των πιστών.

Αναφερόμενος στον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, τον μεγάλο Πατέρα και Διδάσκαλο της Εκκλησίας, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι μπροστά στο μυστήριο της αναχωρήσεως της Παναγίας από την παρούσα ζωή δεν ομιλούμε για θάνατο, αλλά για «ζωηφόρο κοίμηση». Η Κοίμηση της Θεοτόκου αποτελεί σκαλοπάτι και πορεία από την παρούσα ζωή προς την αιωνιότητα της Βασιλείας του Θεού, καθώς ο τάφος δεν μπόρεσε να κρατήσει το πανάχραντο σώμα της.

«Ανάσταση για τον Κύριο της Δόξης, μετάσταση για τη Μητέρα του Θεού», ανέφερε χαρακτηριστικά, υπογραμμίζοντας τη μοναδικότητα της Παναγίας, η οποία, ως η κεχαριτωμένη κόρη της Ναζαρέτ και η ταπεινή Μαρία, έγινε δοχείο της Χάριτος και συνεργός στο μυστήριο της σαρκώσεως του Θεού Λόγου.

Μέσα στο άχρονο, καθαρό και αμόλυντο σώμα της Θεοτόκου ο Υιός και Λόγος

του Θεού προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και ενώθηκε με τον άνθρωπο, χαρίζοντας στον κόσμο τον τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο. Γι' αυτό και ο τάφος δεν μπορούσε να την κρατήσει. Η Παναγία, κατά την ένδοξη Μετάστασή της, ανήλθε στους ουρανούς «πεποικιλμένη» όχι με ανθρώπινα ενδύματα, αλλά με τις αρετές της, πάνω από όλες τις ουράνιες δυνάμεις.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ακόμη στο κενό μνημείο της Γεθσημανής και στα εντάφια σπάργανα της Μητέρας του Θεού, σημειώνοντας ότι η Παναγία δεν εγκατέλειψε τον κόσμο. Παραμένει μέτοχος της αιωνίου ζωής και για όλους τους ανθρώπους «Μεσίτρια, Πρεσβεύτρια, Σκέπη, Καταφυγή».

«Έχουμε μητέρα, την Θεού Μητέρα αλλά και τη μητέρα δική μας», ανέφερε, τονίζοντας ότι η Παναγία δοξάζεται μαζί με τον Υιό της και συνεχίζει να εργάζεται για τη σωτηρία των ανθρώπων με τη μεσιτεία και την πρεσβεία της.

Στη συνέχεια, κάλεσε τους πιστούς να προσφέρουν στην Παναγία και στον Κύριο της Δόξης «ό,τι καλύτερο έχει η καρδιά μας». Για να γίνει όμως αυτό, όπως επεσήμανε, χρειάζεται πνευματικός αγώνας και καλλιέργεια των αρετών. Η ζωή κατά Χριστόν, η δοξολογία του Θεού και η προσφυγή στη Σκέπη και τη Μεσιτεία

της Παναγίας αποτελούν τον δρόμο της πνευματικής εργασίας.

Αντίθετα, όλα όσα ανήκουν αποκλειστικά στην παρούσα ζωή είναι πρόσκαιρα και φθαρτά. Η αιωνιότητα της Βασιλείας του Θεού και η χάρη που η Παναγία προσφέρει στους ανθρώπους παραμένουν, όπως τόνισε, εις τον αιώνα. Σκοπός του ανθρώπου είναι να γίνει συγκληρονόμος της Βασιλείας του Θεού και να απολαμβάνει τη μητρική παρουσία, τον επιστηριγμό και την ευλογία της Θεοτόκου, μιμούμενος τις αρετές της.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Παναγίας ως «Μητέρας του Φωτός» και ως πολύτιμο δώρημα στη ζωή του ανθρώπου, το οποίο καλείται πρώτα να κατανοήσει, να αγαπήσει και να πιστεύσει, ώστε η Παναγία να βρίσκεται πάντοτε στη ζωή του.

Τέλος, ευχήθηκε η Παναγία να αγιάζει όλους τους πιστούς και τις οικογένειές τους και να τους ενισχύει ώστε να ζουν «κατά Χριστόν», μιμούμενοι τις αρετές της.

